

עפ"ג 24946/06/15 - יוסי גוטמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 24946-06-15 גוטמן(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: יוסי גוטמן (עציר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע בבית משפט קמא על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בשני האישומים הנכללים בכתב האישום.

באישום הראשון הורשע בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב וכן קבלת נכס שהושג בעוון.

גם באישום השני הורשע באותן עבירות עצמן, קרי הונאה בכרטיס חיוב וקבלת נכס שהושג בעוון.

בית משפט קמא לא קיבל תסקיר שירות מבחן לגבי המערער, אם כי הונחו בפניו תסקירים שניתנו בהזדמנויות קודמות ביחס אליו.

החלטתו של בית המשפט באשר לאי קבלת תסקיר עדכני היא החלטה מנומקת ומפורטת. אנו מפנים לענין זה לסעיפים 5, 6 לגזר הדין, ואיננו רואים לפרט.

בשורה התחתונה מסקנת בית המשפט נשענת על היעדר סיכוי של ממש לשיקום בהינתן התמונה שנפרשה בפניו ביחס למערער, שעל-כן תסקיר לא יהיה בו כדי להועיל.

מתחמי הענישה שנקבעו היו בין מאסר מותנה ל- 10 חודשים וזאת בגין כל אישום. נקדים מאוחר למוקדם ונאמר שבדיעבד זו אחת הטענות המרכזיות שבפי הסניגור: לשיטתו היה צריך בית המשפט לקבוע מתחם אחד לשני האישומים גם יחד ולא מתחמים נפרדים.

תוך שקלול הנסיבות הקונקרטיות קבע בית המשפט שעונש המאסר בגין שני האישומים יחד, יעמוד על 12 חודשים.

נגד המערער היו עומדים ותלויים שני מאסרים, האחד בן 10 חודשים והשני בן 6 חודשים. בית המשפט הפעיל עמוד 1

את שני המאסרים תוך חפיפה חלקית של חודשיים ביניהם, כך שסך הכל יהיה על המערער לרצות בגינם שנת מאסר נוספת. בשורה התחתונה נקבע כי על המערער לרצות 24 חודשי מאסרי החל מיום מעצרו. כמו כן, הוטלו עליו מאסרים על תנאי.

2. על הענישה ובמיוחד על המאסר בפועל, הערעור בפנינו.

הודעת הערעור הוגשה מלכתחילה על ידי המערער ולאחר מכן הוחלפה בהודעת ערעור מפורטת על ידי סנגורו הנוכחי.

על אלה עמד הסניגור: כתב האישום תוקן בצורה משמעותית, העבירות שונו והיה מקום לתת לכך משקל לעניין גזר הדין.

לעניין כרטיסי האשראי שבשימוש בהם הורשע המערער: המערער לא גנב אותם אלא קיבלם מאחר (בהתאם לכתב האישום המתוקן), הנזק כתוצאה מהשימוש הוא בהיקף מצומצם ביותר. במרבית המקרים, נעשה שימוש בכרטיסי האשראי לצורך קניית מצרכי בסיס ולא לצורכי מותרות.

אין נסיבות מחמירות נוספות, כך לטענת הסניגור. משכך, היה מקום לקבוע מתחם ענישה נמוך יותר. כאמור הסניגור גם מלין על עצם העובדה שנקבע מתחם נפרד בגין כל אישום.

3. לגבי הנסיבות הנוספות, הסניגור מפנה לכך שהמערער ביצע את העבירות על רקע מצוקתו, המערער לא זכה לטיפול של ממש במהלך שהותו במאסר, הוא מכור לסמים והעבירות בוצעו משום שלא היו בידו אמצעי קיום מינימליים.

עוד מפנה הסניגור לכך שהמערער טעון הגנה והמאסר על כן יקשה עליו במיוחד.

נימוק נוסף עניינו גילו של המערער, העובדה שהוא נושק לשנתו השישים והוא עייף מאורח חייו. גם מצבו הבריאותי של המערער אינו מן המשופרים.

אם לא די בכל האמור עד כה, המערער גם צפוי להפקעת רישיון האסיר שלו ובעקבותיה תקופת מאסר נוספת.

4. לעניין הפעלת המאסרים על תנאי, הנימוק העיקרי עליו עמד הסניגור, עניינו עמדת התביעה באחד משני התיקים שמדובר בהם.

בתיק המאוחר מבין השניים (ת.פ. שלום רחובות 25836-04-11, להלן: "**תיק רחובות**"), אמרה המדינה בפה מלא כי לו היה תיק זה מצורף לתיק הקודם, הדעת נותנת שתקופת המאסר שם לא היתה משתנה בהרבה. לדעת הסניגור, אמירה זו של התביעה, צריכה לשמש בסיס לחפיפה מלאה של שני המאסרים זה לזה. ולו בנושא זה - יש מקום שערכאת הערעור תתערב.

5. המדינה טוענת כי לא נפלה כל שגגה המחייבת התערבות. עברו של המערער כולל לא פחות מ-240 עבירות. גיליון ההרשעות שלו ראוי יותר לשם ספר מאשר גיליון. המערער שב ומבצע עבירות כל אימת שהוא משתחרר מהכלא.

המערער זכה בעבר להתחשבות במצבו ולרוע המזל לא היה בכך כדי להועיל.

תקופת מאסר בת שנה הולמת איפוא הן את חומרת העבירות והן גם את העברין שמדובר בו.

באשר להפעלת המאסרים על תנאי:

המערער לא ביקש לצרף את תיק רחובות לתיק הקודם שבו נדון, ומה לו כי ילין על כך שהוטלו שני מאסרים על תנאי, בשני התיקים כל אחד בנפרד.

6. שקלנו את טיעוני הצדדים, המלצנו בפני המערער לחזור בו מן הערעור, ומשהמלצתנו לא התקבלה נאמר את דברינו.

נתחיל בענישה בגין האישומים נושא התיק הנוכחי:

מדובר בשני אישומים שבוצעו בתאריכים שונים, גם אם תאריכים סמוכים (יום אחר יום), בשני המקרים מדובר בכך שהמערער עשה שימוש בכרטיס אשראי גנוב. אנו ערים לתיקונים בכתב האישום במיוחד לכך שעבירת ההתפרצות באישום הראשון בוטלה, עדיין כתב האישום גם במתכונתו הנוכחית הוא כתב אישום חמור המשקף עבירות שיש בהם פגיעה ממשית בכלל הציבור.

בית משפט קמא ציין בגזר הדין כי מדובר בפגיעה בחברה ואכן כך. לא ניתן לדמיין את חיינו היום ללא כרטיסי אשראי, כרטיסי אשראי הפכו זה מזמן לידו הימנית של כל אדם. השימוש בכרטיסי אשראי מתבססים על כך שרק הזכאי להשתמש בהם, הוא שיעשה בהם שימוש ולא אחר. המערער עשה שימוש פעמיים בשני תאריכים שונים שימוש בכרטיס, ורכש מוצרים שונים.

איננו מקבלים במלואו את הטענות שהמוצרים שנרכשו הם מוצרי בסיס בלבד. חלק מהמוצרים ראויים להגדרה זו, אולם לא כולם. המתחם שנקבע תואם איפוא את מעשה העבירה בנסיבותיו.

7. באשר לנסיבות האישיות: המערער עצמו שביקש לשאת דברים בפנינו עמד על כך שהוא מצוי 20 שנה מאחורי סורג ובריח, ואינו מצליח להתרחק מבתי כלא.

מה נעשה לו למערער שהוא האויב הקשה ביותר של עצמו.

את העבירות נושא התיק הנוכחי ביצע שבועיים וחצי בלבד לאחר שהשתחרר ממאסר קודם.

ניתן היה לצפות שהמאסר הקודם יטביע את חותמו לתקופה ארוכה יותר, מששב המערער ומבצע עבירות סמוך

לשחרורו, ראויה החברה להגנה ותקופת המאסר צריכה לשקף היבט זה.

לא מצאנו פסול בכך שבית המשפט קמא התייחס לכל אירוע בפני עצמו. בסופו של יום התייחס כמקשה אחד לשני האירועים וגזר עונש אחד בגין שני האישומים. תקופת המאסר הכוללת מידתית וראויה הן לעבירות והן למיהותו של העבריין.

8. באשר לגילו של המערער - אין לנו אלא להפנות לדברים שאמרנו לגביו בפסק דין קודם שניתן על ידי מותב זה בתאריך 8.12.14, שם אמרנו **"בית המשפט התחשב גם בגילו לרוע המזל, גילו של המערער לא היווה עבורו מחסום לביצוע העבירות"** דברים שאמרנו שם יפים גם בתיק הנוכחי, אותן ביצע המערער בינואר 2015, ודומה כי מאום לא השתנה.

ככל שטוען המערער לשיקום כלשהו, עליו להוכיח כי אין מדובר רק במלל, והמעט שניתן לצפות לו הוא הימנעות מביצוע עבירות נוספות.

שקלנו גם את הנסיבות הנוספות עליהן הצביע הסנגור, היותו טעון הגנה והפקעת הרישיון שתביא לתקופת מאסר נוספת וגם בכך אין כדי לשנות את התמונה. כל אלה הינן תוצאות לוואי של התנהלותו העבריינית המתמשכת של המערער, ואין לו למערער להלין אלא על עצמו.

9. גם באשר למאסרים על תנאי ואופן הפעלתם לא ראינו להתערב.

המערער יכל היה לצרף את תיק רחובות לתיק המאוחר יותר ובחר מסיבותיו שלו שלא לעשות זאת. בית המשפט הלך לקראתו בכך שחפף חודשיים ואיננו סבורים כי יש מקום לחפיפה נוספת.

סוף דבר - אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום כ"ד תשרי תשע"ו, 07/10/2015 במעמד הנוכחים.

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד